

EX LIBRIS
ILLVSTRISSIMI VIRI,
DN. DAN. LVDOLPHI,
LIB. BAR. de DANCKELMANN,
S. REG. MAI. BORVSS. CONSILIARII
STATVS INTIMI, cetera,
BIBLIOTHECÆ ACAD. FRIDERICIANÆ
TESTAMENTO RELICTIS,

Ac. 47

QVOD BENE VORTAT!
DISPUTATIO JURIS PUBLICI
DE

FORO AUSTRE- GARUM

QUAM

CLEMENTISSIMO NUMINE ANNUENTE
AUCTORITATE

MAGNIFICI JCTORUM ORDINIS

IN

CELEBERRIMA ACADEMIA BRANDENBURGICA

PRÆSIDE

VIRO CONSULTISSIMO ET EXCELLENTISSIMO

DN. SAMUELE STRYKIO,

J. U. D. ET NOVELLAR. PROF. PUBL.

DN. PATRONO AC PRÆCEPTORE SUO SUBMISSO

ANIMI CULTU PROSEQUENDO

IN

AUDITORIO JCTORUM

IPS. NON, MAII

A. O. R. cl. l. c. LXIIX.

HORIS SOLITIS

PUBLICO PLACIDOQ. ERUDITORUM EXAMINI

SUBMITTIT

WOLFGANGUS CHRISTOPHORUS QUETZ

HALA - SAXO.

FRANCOFURTI AD VIADRUM:

TYPIS JOHANNIS ERNESTI ACAD. TYPOGR.

VIRO

Magnifico Nobilissimo Consultissimo & Excellentissimo
DOMINO

MARTINO FRI
DERICO SEIDELIO

Jcto Serenissimi ac Potentissimi Electoris Brandenburgici
Camerae Judicialis & Consistorii Ecclesiastici Consiliario,
ac Judicii Provincialis in Palæo Marchia Ad-
fessori gravissimo,

*Domino Patrono & Evergetæ suo omni observantiæ
& honoris cultu atatem suspiciendo*

Exercitium hoc Academicum

In certissimum observantiæ Symbolum

dicat

W. C. Quetz.

Quod Deus bene vortat!

DE

FORO AUSTREGARUM.

POSITIO I.

Reipubl. bene constitutæ haud vulgare indi- Introductio
cium est, si eadem judiciis publicis optimè
fuerit instructa. Hac enim ratione juris cuiq;
sui prosecutio facilior redditur, & subditos
quoq; sibi obsequentiores habebit Princeps.
Quod si inter privatos judicia necessitas ef-
flagitat, multò magis inter illos, qui Potentiorum nomi-
ne veniunt, judicia constituisse Reip. conducet. Siqui-
dem hi Martem eligerent arbitrum, si iudicis deficeret au-
toritas, ac jus suum prosequerentur ipsi. Inde verò quan-
ta incommoda, Remp. ipsam, si non deletura, certe sum-
mopere turbatura, oriunda essent, in proclivi est adver-
tere, & superior ætas abundè comprobavit. Sed hoc ut
in Imperio nostro facile contingere poterat, dum non ser-
vis, quod de Gallia dicitur, sed Principibus hic imperatur;
ita id operæ sibi concreditum æstimarunt Sacratissimi Imppp.
quo non tantum privatorum litibus tollendis remedium
quærerent; sed & Principum Imperii controversias tutissi-
ma juris via sopirent. Constituta ea propter splendidissi-
ma Imperii nostri Tribunalia; Judicium Imp. Aulicum;

A 2

Judi-

Judicium Camerae Spirensis & Rothvvilensis. Hæc quidem litibus Magnatum decidendis sufficere videbantur, interim non adeo consultum erat, Principum causas gravissimas statim Processibus, ex vitio seculi nostri æternantibus, committere. Hinc saluberrimo remedio receptum, ut Status Imperii in prima instantia Forum quoddam speciale ac privilegiatum sortirentur, ubi placito quodam ac convento judicio causæ prius determinarentur: Et hoc est, quod Forum Austregarum appellant communiter.

Scopus Disputationis II. De hoc Austregarum Foro loco Exercitii Academi-
ci agere placuit. Non enim omne jus Austregarum tractare lubuit, quod ab aliis factum esse non ignoramus: Sed Forum ipsum tantum lustrare animus est. Et ut intra cancellos nos contineamus, de duobus potissimum dispiciendum erit. (1.) Quænam personæ privilegiato hoc Austregarum Foro gaudeant; & (2.) An omnes causæ inter status Imperii motæ in hoc Foro ventilari possint. Pauca tamen de origine ac Natura Austregarum præmississe, haud inutile fore arbitramur.

Austregarum derivatio. III. De voce Austregarum non laborabimus: Eandem enim minus latinam esse confitentur omnes; sed tamen ob hanc rationem idem nomen abolendum esse, nunquam statuerint prudentiores. Satis rem ipsam exprimit vocabulum, si originem penitus inspexeris. Germanum enim ortu est: & merito; Cum & Germani Imperii Statibus hoc Forum concessum, & à Germano quoq; Principe seu Imperatore, quod postea videbimus, promulgatum. Quid vero Germanis *der Austrag* / vel quod in hac materia frequentius est *die Austräge* significet, nemini nisi in Germania peregrino ignotum erit. Idem enim est, quod compositio, disceptatio, rei controversæ decisio. Quo significatu

ficatu non insolita in foro nostro pronunciandi formula
 bis zu Austrag der Sachen/ qualitis pendentiam vel decla-
 ramus, vel petito rem ad litis prioris decisionem usq; à ju-
 dicio repellimus. Hac autem intentione Forum Austrega-
 rum constitutum, ut lites Statuum Imperii in eo compo-
 nantur ac decidantur; Das etliche dem Heil. Röm. Reich
 ohne Mittel unterworffene Glieder ihre zusammenhabende
 differentz Irrung und Zweyung gegen einander/ vermittelst
 derselben/ nach Maasz und Weisz in den Reichsfakung vors
 geschrieben/ rechtlich austragen oder beylegen sollen. *Besold.*
Tbes. Pract. sub voc. Austräge. Dum ergo de significatione
 vocis constat, ad ejusdem mutationem ut recurramus, ne-
 cessum non est. Non admittimus enim opinionem *Guil.*
Röding Pandect. Cameral. lib. 1. tit. 4. c. 1. ubi Barbarū & latinis
 auribus inauditum Austregarum vocabulum asserit: Unde
 pro iudicibus Austregarum iudices ordinationis vel iudices
 ex conventionem dicere mavult: Non enim hæ appellatio-
 nes æquè commode, quod facere debebant, exprimunt ne-
 gotium. Et si à Germanis ad Latinos voces traducere pia-
 culum esset, ipse Cicero in vernaculam suam injuriosus
 extitisset Græca pro Latinis usurpando *Add. Jacob. Blum.*
Proc. Cam. tit. 27. n. 3.

IV. Ex vocis ergo significatu, quid rei subfit, facile ap- *Descriptio*
 paret. Scilicet *Forum Austregarum est iudicium,* *Fori Au-*
in quo cause certorum Ordinum Imperii contro- *stregarum*
versa ex concessione generali Imperatoria coram
Judice ad id electo in prima instantia deciduntur.
 Ita Austregas describere lubuit; quanquam si omnibus Au-
 stregarum speciebus applicanda foret definitio, vix ubi vis
 quadraret; suffecerit tamen nobis, harum Austregarum,

Forum, de quo hic agere instituimus, leviter adumbrasse. Membra descriptionis fusius explicare, propositi ratio non permittit. Imo pleraque fere per se patent. Posteriora quidem modum Processus Austregarum determinant, de quo hac vice nihil. Priora vero competentiam Fori innuunt, personas scil. hic conveniri solitas; Et causas quoque in hoc foro ventilandas, de quibus postea; media descriptionis verba Auctoritatem Austregarum & Originem innuunt, de qua paucis.

Origo Fori Austregarum.

V. Originem itaq; Fori Austregarum quod concernit, non una Dd. hac de re sententia est. *Martin. Rumelin. ad Aur. Bull. p. 2. Dissert. 1. in append. tb. 1.* Consuetudini potius, quam expressæ Imp. Constitutioni originem hoc Forum debere putat. Ast non facile ad consuetudinem recurrendum, quotiescunque de expressa Imp. decisione apparet. Talis verò hic adest, dum à Carolo V. Imp. forum Austregarum ipsi Maximiliano I. manifestò adscribitur, quod ille hoc forum Anno 1495. constituerit, uti videre est ex privilegio Caroli V. d. 6. Julii Anno 1540. Civitati Noribergensi ratione primæ instantiæ concessio, cujus verba recenset *Rumelin. d. loc. Limneus de J. P. lib. 9. c. 5. n. 6.* Nec valida rege-
Respondeur Rumelino. stio est, quam urget Rumelinus; In Constitutionibus Imperii id haud rarum esse, quoties de Jure aliquo confirmando agitur, priorum Constitutionum vel etiam Consuetudinum mentionem omittere: quod & ab ipso Maximiliano I. in Ordinat. Cameral. Wormaciensi de Anno 1495. forsàn factum est. Ast conjecturis non militandum, ubi rerum testimonia adsunt. Non hoc dixisse sufficit, sed probasse opus est. Autor der Donawertischen information *part. 1. fol. 146.* jam tempore Maximiliani I. in usu fuisse Electorum & Principum Austregas, à Maximiliano verò tantum

tantum in ordinem redactas, asserens, tantam pro Rume-
lino non merebitur fidem, quantam pro nostra opinione
ipse Carolus Vtus Imp. Ut taceam eundem Autorem hoc
forsan decepisse, quod in dicta Constitutione Maximiliani
habetur; Welche sonderliche gewilführte rechtliche Austrä-
ge wiederinander haben/ der sollen sie sich/ laut derselben ge-
gen einander gebrauchen/ quibus verbis ad præteritum se
revocat Maximilianus; Sed inde malè ad Austregas nostras
ducitur argumentum; Toto cœlo siquidem differunt in-
ter se, ut Posit. seq. monendum. Imò contrarium exinde
collectu facillimum foret; si enim Imp. Austregarum Con-
ventionalium mentionem facit, easdemq; jam ante eam
constitutionem fuisse asserit; de privilegiatis vero Austre-
gis ante ipsius tempora observatis nihil meminit; proba-
biliter inde colligitur, harum usum antea non fuisse.

VI. Cæterum quid per illas Austregas Conventionalis, *De Austre-
gis Conven-
tionalibz.*
quas die gewilführte Austräge Maximilianus inibi vocat,
intelligatur, paucis observandum; Unde insimul, quid in-
ter easdem & has nostras privilegiatas, seu Austregas Or-
dinationis intersit, facilè apparebit. Austregæ Conven-
tionales nihil aliud sunt, quam certa Statuum Imperii con-
venta judicia, quæ privato quodam placito constituta ha-
bent. Harum Austregarum auctoritas ex sola conventionione
dependet; Quanquam enim has Imp. Maximilianus *cit. loc.*
confirmasse videatur; potius tamen easdem ex conventio-
nis vigore, quam ex Imperatoriâ ordinatione determinari
voluit. Unde expresse inibi dicit Imp. der sollen sie sich laut
derselben gegeneinander gebrauchen. Ex quo duo hæc col-
ligi posse videntur. I. Modum procedendi in foro Austre-
garum conventionalium non esse petendum ex natura Au-
stregarum Privilegiatarum seu Imperatoriarum; sed tan-
tüm ex

Funda-
mentum
harum Au-
stregarum

tum ex tenore pacti conventi eundem determinandum; quod verba Maximiliani laut derselben satis clare innuunt.

2. Jus constituendi Austregas conventionales non tantum immediatis imperii membris, quod tamen velle videtur *Blum. Proc. Cam. t. 27. n. 188.* Sed etiam reliquis illustribus Familiis mediate imperio subjectis competere. Siquidem hoc jure communi privatis concessum, si lites inter eosdem subortæ, quod non statim ad Forum ordinarium recurrere teneantur, sed ipsi sibi judicem constituere poterunt, qui negotium hoc controversum decidat. Et quamvis hoc in privatorum potestate non sit, jurisdictionem eandem non habenti concedere *l. 3. C. de Jurisdic.* Attamen per compromissum invicem se adstringere possunt litigantes; quod arbitrio boni viri à se eligendi causam submittere velint, & hoc favore litium finiendarum utiq; approbatur *L. 1. §. 3. ff. de Recept. arbitr.* Causæ tamen compromittendæ habilitatem non excluderim; Hæc enim si privatorum arbitrio exempta, nec compromissum desuper ullius efficaciam erit. Pertinet huc inter alia causa criminalis *L. 32. §. 6. ff. d. t. Matrimonialis c. pen. X. de in integr. restit.* Liberalis *d. l. 32. §. 7. Beneficialis arg. c. 1. de R. J. in 6.* Alios casus habet *Zæsius ad ff. d. t. n. 19.* Inde hoc infallibili consequentia derivari posse non dubitaverim; Scilicet. Quodcumq; juris est privato in constituendo arbitro; idem juris est Familiis illustribus mediate Imperio subjectis, in constituendis Austregis, modo de talibus causis Austregæ conventionales constituentur, de quibus compromitti potest. Non dubiam arbitror hujus propositionis connexionem, cum Austregas conventionales à compromissis parum, imò fere nihil differre expeditum sit; quo intuitu etiam *gewilführte Aufträge* ab Imp. Maximiliano appellantur. Et ex eodem principio dependet

det quæstionis hujus decisio, an Judices in Austregis conventionalibus constituti sint Arbitri an Arbitratores? ubi si ex conventionis tenore contrarium non appareat, in dubio arbitros electos præsumi putat *Frid. Lent. de Privileg. immed. S. R. J. Procerum instant. c. 2. tb. 5.* Ex quibus omnibus evidens est, Forum Austregarum Conventionalium à Foro Austregarum Ordinationis in eo differre, quod illud tam quoad jus conveniendi, quam quoad modum procedendi, sit meræ conventionis ac privati arbitrii, adeo quidem, ut nec Imp. consensum ad id forum constituendum necessarium existimaverim, modo causæ qualitas non repugnet. Hoc verò priori modo ex privilegio speciali competat, posteriori ex ordine Constitutionis Imperatoriæ dependeat.

*Differunt
ab Austre-
gis Ordi-
nationis.*

VII. Nec tamen Austregæ conventionales unius generis sunt, sed prout vel inter unam, vel inter diversas Familias idem constitutum, distinguitur. Nam Austregæ conventionales in specie ita dictæ sunt illæ, quæ inter diversas familias constituuntur, ad lites inter easdem ortas, sopiendas, quæ ea propter *bedingte Außträge* appellari solent. Quæ vero Austregæ in una quadam familia constitutæ sint, ad determinandas lites in eadem ortas, illæ communiter *Stam Außträge* dicuntur quæ etiam haud raro *Erb Außträge* vocantur, quoties scilicet hoc pacto statutæ, ut perpetuo in illa familia observentur. Tales Austregæ in Familia Ducum Saxonix constitutæ reperiuntur, quamvis easdem circa annum 1554. d. 24. Febr. Carolus V. Imp. confirmaverit; quam confirmationem tamen, prout superius dictum, potius ex abundantia, quam ex necessitate factam existimarem. Tenorem hujus conventionis qui legere amat, adeat *Limn. d. J. P. lib. 5. c. 15. n. 4.* Eadem quoq;

*Austregæ
Conventi-
onales va-
riant.*

B

ratio-

*Causa im-
pulsiva Fo-
ri Austre-
garum.*

ratione in Familiis Palatina & Hassiaca Austregæ constitutæ :
quæ ipsæ Conventionales Austregæ per privilegiatas illas
minime tolluntur, prout expresse dispositum *Ordin. Camer.*
p. 2. t. 2. pr. ubi tunc demum ad privilegiatas recurritur, si
conventionales deficient. *Petr. Frider. de Process. lib. 1. c. 19. n. 2.*

VIII. Antequam verò ad Austregarum diversitatem ex
diversitate Ordinum imperii oriundam, transeam, ope-
ræ pretium erit, causam impulsivam ad hoc Austregarum
Forum constituendum permoventem, brevibus præmissis.
Scilicet potissima hæc est, quod Imperatori quasi indignum
visum fuerit, Status Imperii statim in prima instantia in
Camera Imperiali conveniri, & inibi causas ipsorum gra-
vissimas, quales plerumq; sunt, dubio processus eventui
exponi; Hinc consultum erat, inferiorem quandam conce-
dere instantiam, ubi vel amicabili compositione, vel legiti-
ma litis finitione causa decideretur; quod si hac ratione,
alter Statuum se gravatum persentiscat, sat citò ad imperi-
alem Cameram dabitur recursus. Non itaque Proceres
deteriores conditionis esse debebant, quam inferioris sub-
sellii subditi, quibus tamen variæ instantiæ in litibus non a-
deo magni momenti concessæ *Nic. Myler. in addit. ad Ru-
melin. P. 2. disp. 1. ad A. B. in append. th. 1. Theod. Reinking. de
Regim. Secul. & Eccles. lib. 2. clac. 2. c. 16. n. 6.* Quæ ultima ra-
tio commode probari potest ex Privilegio Austregarum
Civitati Noribergensi à Carolo V. concessio de anno 1540. S.
darauß dann / ubi hæc leguntur verba. Damit sie zum
wenigsten zwo Instanz und ihnen die Gutthat und Hülffe
der appellation als wol als den jenen / so dem Reich nicht ohne
ne Mittel unterworffen / vorbehalten und unbenommen bleib /
Quod privilegium integrum videre est apud *Paul. Matth.
Webner. Tract. de modo appelland. in Cam. cap. 7. n. 34. sub No-
riberg.*

riberg priv. 4. qui Tractatus constituit Tomum VII. Symphorematum Adriani Gylmanni, hinc hujus nomine alias communiter allegatur. Cæterum alias præter adductas dari posse rationes, quæ Austregarum Constitutionem, svaserint, præsertim, quod in Camera tot litibus onerata tam cito expediri negotia non possint, ac in Foro Austregarum, facile dederim *Limneo de J. P. lib. 9. c. 5. n. 73.* Prior tamen vel sola etiam, pro Austregarum Foro constituendo suffectura erat.

IX. His ita generaliter de Austregarum Foro præmissis, de his qui in hoc Foro conveniri possint vel debeant, subiiciendum. Expressimus hoc in genere in data Austregarum descriptione, ubi dictum, quod certi ordines Imperii hoc foro gaudeant. Alii specialius hujus fori participes determinant, dum Status Imperii immediatos indistincte huc vocant. Sed vix hoc admittendum videtur. Sunt enim aliqui, qui Foro Austregarum gaudent, qui tamen Status imperii non sunt. Sunt vero alii, qui quidem Status Imperii sunt, Fori tamen Austregarum compotes non sunt; quod inferius quoad Civitates Imperiales & quoad Nobiles Imperii immediatos suo loco monendum. Ordinis ergo vocabulum retinere malui, quod illis etiam rectè applicari posse, qui Status non sunt, nullus dubito; quam hæc inter se etiam haud rarò confundi facile largiar. Ideoq; speciatim videndum, quinam illi Ordines sint, qui in Foro Austregarum conveniendi.

X. Certior vero determinatione nobis hoc passu non dabitur, quam quæ in ipsa Ordinatione Camerali p. 2. habetur, & ex collatione Rubricarum tit. 2. 3. & 4. dict. part. 2. colligitur. Vor welchen Richten / Churfürsten / Fürsten / uud Fürstmaßigen / Prælaten / Graffen / Freyen / Herren /

B 2

ren/

*Qui in fo-
ro Austre-
garum cõ-
veniendi.*

Diversitas

Statuum

tatione ha-

jus fori.

ren/die von Adel/ die dem Reich ohne Mittel unterworfen/
 einander zu recht fodern sollen. Ordine vero hos Ordines
 lustrabimus, qua ratione quisq; eorum coram Austregis
 Forum sortiatur. Et ut confusionem evitemus eò facilius,
 lubet ex præfatis ordinibus duas formare classes. In prima
 collocabimus Electores, Principes ac Principali dignitate
 fulgentes. In secunda Prælatos Comites Barones & No-
 biles. Tertio vero Civitates Imperiales, an hæ quoq; hoc
 foro privilegiato gaudeant, lustraturi. Non enim omnes
 hæ classes ex æquo Forum Austregarum pro competenti a-
 gnoscunt, sed pro diversitate illorum, à quibus conveni-
 untur, diversimode.

*Ad I. Clas-
 sem spe-
 ctant Ele-
 ctors,*

XI. Primæ Classi adscripti indubie omni casu in Foro
 Austregarum conveniendi, sive actor sit æqualis dignitatis,
 sive inferioris. Hinc si Electori cum Electore lis sit, si Prin-
 ceps Principem alium convenire velit, in Foro Austregarum
 actionem intentare debebunt. Itidem si Princeps vel Ele-
 ctor conveniendus sit à Comite, Barone, vel Civitate Im-
 periali, perinde ad Austregarum Forum recurritur; hoc
 tantum discriminis servato, quod posteriori casu aliter ac
 priori procedatur, sicut videre est ex octo illis remediis po-
 steriori casu præscriptis *in O. C. part. 2. § 4.* Et hæc ipsa
 non tantum ad Electores seculares, sed & Ecclesiasticos ex-
 tensa volumus. Generaliter enim hoc Forum Electori-
 bus concessum, unde Ecclesiasticis non sine injuria dene-
 garetur. Et facit huc textus expressus in *O. C. p. 2. tit. 2.* u-
 bi sæpius repetitur *Geistlichen oder Weltlichen*; ubi tamen
 quoad Electores Ecclesiasticos causæ aptitudinem non ex-
 cluserim.

*Etiam Ec-
 clesiastici.*

*Principum
 nomine*

XII. Principes Imperii quod attinet, hi quoq; quoad
 Forum

Forum Austregarum in prima classe collocantur. Principes autem partim illi dicuntur hoc nostro casu, (nam aliàs præsertim in Jure Justiniano nomen Principis regulariter Imperatorem denotat *L. Princeps 31. ff. de LL. L. 4. C. d. t. L. 1. ff. de Const. Princ.* Hinc nec hodie titulum Principis deposuit Imp. uti ex inscriptionibus cuius manifestum) qui hoc nomine in Imperio tantum insigniuntur, insuper verò neq; Duces neq; Marchiones sunt. Hujus generis in Imperio est Princeps Anhaltinus, qui neq; Dux neq; Marchio *Theodor. Reinking. de Regim. Secul. & Eccles. lib. 1. class. 4. c. 8. n. 8.* Alii vero sub Generali Principum appellatione veniunt, ut Duces Marchiones & Landgravii. Unde *Reinking. d. l. n. 12.* observat; Omnem Ducem, Marchionem, Landgravium in Germania usurpare titulum Principis, præter titulum Ducatus, Marchionatus &c. non tamen omnem Principem, Ducem, Marchionem vel Landgravium se appellare posse *Add. Limn. de J. P. lib. 4. c. 2. n. 7.* Præferendos tamen hos esse illis, qui Principes tantum sunt vult *Matth. Steph. lib. 2. de Jurisd. P. 1. c. 6. n. 53.* Quoad Forum vero Austregarum nihil interest, sed æquali invicem jure gaudent.

XIII. Insuper ad primam Classem non tantum qui vera Principes sunt, referuntur, sed & illi, qui Principali dignitate pollent, vel dignitate tali, quæ Principibus comparari possit, gaudent, qui in O. C. Fürstliche appellan- tur. Huc spectant Comites illi, qui ad principalem dignitatem eveci *Gefürstete Graffen* / quales sunt Comites Ascaniæ, Burgundiæ, Croatiae &c. teste *Jac. Blum. Proc. Cam. tit. 27. n. 32.* Comites Mansfeldiæ teste *Paurmeister lib. 2. de Jurisd. c. 10. n. 21.* Talis est etiam Comitatus Gorzensis, hinc in *Recess. Imp. de Anno 1576. §. Nachdem auch auff jeho hoc nomine insignitur, die Fürstliche Graffschafft*

quinam
veniant ?

Quinam
Principali
dignitate
fulgentes?

Görk. Tales autem Comites in actis imperii sub appellatione der Fürstmäßigen comprehendi, testatur *Reink. d. class. 4. c. 14. n. 29. Limn. d. lib. 4. c. 4. n. 92.* Huc quoq; referuntur Domini illi, qui Principes sunt, vel iis æquiparantur; ad horum numerum refertur Dominus Rostochiensis, Stargardiensis, Frisiæ, Marchiæ Venetorum seu Vandalorum, &c. quos & plures ex *Goldast. Const. Imper. Tom. 1. pag. 19. recenset Blum. d. t. 27. n. 33.*

An Rex Bohemia in Foro Austregarum conveniendus?

Rationes pro negativa?
(1.)

XIV, Antequam vero ad secundam classem transeam, dubium unum & alterum prius decidendum. Et quidem primo de Rege Bohemiæ quæritur, an hic, si ab alio Electore vel principe conveniendus, perinde ad Forum Austregarum provocare possit? difficilis hæc quæstio reputatur merito, dum Dd. qui circa materiam Austregarum occupati, eam vel verbo tangunt, vel plane omittunt; Nec desunt dubitandi rationes & pondere & numero gravissimæ; inter quas duas hæc ut palmarias adducere licebit I. Quod Rex Bohemiæ non sit Status Imperii, cum votum ac sessionem in Comitibus Imperii universalibus non habeat, nec ad ea vocetur, imo nec Circulo alicui sit addictus, neq; contributionibus aliisq; Imperii oneribus sit obnoxius *Marquard. Freber. in not. ad Petr. de Andlo de Imper Rom. lib. 2. c. 2. p. m. 156.* quod & patet ex gravaminibus in Comitibus Augustanis Anno 1584. exhibitis, ubi inter alia hæc leguntur: Zu dem daß ein König in Böhmen zu einigen Reichs-Tagen nicht beschrieben würde / auch weder Stand noch Stimme im Reichsrath hätte &c. quæ gravamina videri possunt apud *Dn. Carpz. de Leg. Reg. Germ. c. 5. Sect. 9. n. 22. Limn. de J. P. lib. 3. c. 8. n. 28.* Unde etiam pleriq; Juris publici Doctores numero Statuum Imperii Regem Bohemiæ excludunt *Job. Theodor. Sprenger. Jurispr. Publ. p. m. 259. Reinking.*

Reinking. de R. S. & Eccl. lib. 1, Class. 4. c. 3. n. 36. Dominicus, Arumeus de Comit. Imper. c. 4. n. 45. & sqq. Nicol. Myler. in addit. ad Rumelin. p. 2. ad A. B. dissert. 3. tb. 4. lit. C. in fin. Altera dubitandi ratio hæc esse poterat, quod Rex Bohemiæ constitutionibus Imperii non teneatur, uti apparet ex Recept. Imp. de Anno 1551 §. Ferner haben wir & seq. ubi Constitutionem Imperii monetariam Rex Bohemiæ precibus ab Imper. adductus demum recepit. Si ergo nec Status Imperii est, nec Constitutionibus ejusdem tenetur; valido consequentiæ nexu exinde promanare videtur, quod nec Foro Austregarum obnoxius sit idem: quam sententiam fovet Frid. Lentius, de Privil. immediator. S. R. J. Procerum instant. c. 4. tb. 29.

(2.)

XV. Non desunt tamen quæ ex adversa parte præfatis opponi possint rationibus. Etenim Forum Austregarum generaliter Electoribus concessum esse, sine restrictione ad hos vel illos ex ordinatione Camerali evidens est. Non ergo horum numero Rex Bohemiæ excludendus, parum movente *Speculo Saxonico lib. 3. art. 57. Der Schenck des Reichs hat keine Wahl / darumb daß Er nicht Teutsch ist / cum potius standum sit textui expresso in A. B. t. 4. §. zum Dritten ubi Regi Bohemiæ tertium in Electione Imperatoria votum, & inter Electores seculares primum conceditur. Unde facile quoq; illorum collabitur dogma, qui Regi Bohemiæ, non nisi dissentientibus aliis, septimum in Electione suffragium competere contendunt, quos notat Gerlac. Buxtorff. ad A. B. tb. 49. lit. a. & b. Arumeus discurs. 5. ad A. B. tb. 2. Deinde & Rex Bohemiæ est Princeps Imperii. Ita enim Wenceslaus Bohemiæ Rex de se scribere veritus non fuit. *Nos Wenceslaus DEI Gratia, Rex Boemia,**

*Rationes
pro affir-
mativa.*

(1.)

(2.)

Dux

*Dux Cracovia & Sandomiria, Marchioq; Moravia,
Sacri Imperii Romani Princeps & Pincerna.*

(2.) Bullam integram cui hæc inscriptio præmissa, recenset
Christoph. Gevvold. de Septemvirat. S. Rom. Imp. c. 9. Si ergo
Princeps Imperii est, Foro etiam Austregarum pro princi-
pibus constituto gaudebit. Accedit tertio & hoc, quod
(3.) Regnum Bohemiæ sit Imperii feudum, & Reges Bohemiæ
sint Vasalli Imperat. Romani, ac pares Curia Imperialis,
eidemq; juramentò fidelitatis obstricti *Gerl. Buxtorff. ad A.
B. tb. 88. lit. c.* Quorsum inter alia facit juramentum Mat-
thiæ Regis Hungariæ & Bohemiæ, in requisitione pro in-
vestitura Regni Bohemiæ Rudolpho II. Imp. Anno 1611. ob-
lata: Dagegen bin ich erbötig / gewöhnliche Gelübde und
Eyd zu præstirn / Euer Käyserlichen Majestät / und dem H.
Römischen Reich umb solche Verleihung getreu / gehorsam /
und gewertig zu seyn / Euer Käyserl. Majest. für meinem
rechten Lehn Herrn zu halten / und alles zu thun / was einen
Erschenecken und Churfürsten des H. Römischen Reichs zu
thun von Rechts und alter Gewonheit wegen gebühret / si-
cut hoc refert *Dn. Carpzov. de Leg. Reg. German. c. 5. Sect. 1.
n. 18.* Huc spectat etiam Bulla Friderici Imp. de Anno 1212.
Statibus Bohemiæ concessa, ubi hæc leguntur verba: Wol-
len demnach / daß ein jeder so von ihnen zum König erwählt
wird / zu uns und unsern Nachfolgern gebührender Weise
seine Regalia empfangen soll. Uti videre est apud *Sprenger.
in Jurispr. Publ. p. 258. Wilhelm. Becker. de J. Publ. lib. 3.
cap. 7. §. 11.*

Deciditur XVI. Ex his & aliis rationibus, quas adducere superse-
questio as- demus, probabilior nobis opinio videtur, etiam Regem
firmativè. Bohemiæ privilegiati Austregarum Fori participem esse.
Cujus sententiæ adstipulatores habeo *Melch. Goldast. de Jur.
Regn.*

Regn. Bobem. lib. 4. c. 13. n. 13. p. 531. Limn. de J. P. lib. 9. c. 5. n. 28. Ad quod infringendum rationes Posit. 14. adductæ imbelliores sunt, ac primo obtutu videbantur. Primam enim quod attinet, Regem Bohemiæ non esse Statum Imperii, nondum hoc sufficienter probatum, & ut *Limn. de J. P. lib. 3. c. 8. n. 22.* arguit, affirmativè quidem procedit argumentum. Quicumq; ad Comitiam vocatur, & in illis votum & sessionem habet, est Status Imperii; non tamen statim negativè; qui ad Comitiam non vocatur, nec in illis votum & sessionem habet, non est Status Imperii: Cujus diversitatis ratio in eo latitat; quia Statui alicui singularis privilegii loco ab imperio concedi potest, ne necessum habeat in Comitibus comparere; unde tamen inferre liceret minime; Ergo Status Imperii non est. Instantiæ enim loco Familiam Austriacam produceremus, cui perinde remissum, quo minus in Comitibus se sistere teneantur; Statuum numero tamen non excluditur, quod probat *Limn. d. c. 8. n. 23.* ubi ulterius adducit testimonium Electorum, qui Regem Bohemiæ expresse Statum Imperii appellant. Hinc Doctorum etiam haud pauci sunt, qui Regem Bohemiæ Statibus annumerandum esse, acriter defendunt, *Goldast. lib. 3. de Jurib. Regn. Bobem. c. 3. n. 4. Christoph. Gewold. de Septemvirat. c. 9. in fin. Tob. Paurmeister de Jurisd. l. 2. c. 1. n. 17. Paul. Matth. Webner. Observ. Pract. voc. Stand des Reichs Matth. Stephan. de Jurisd. lib. 2. p. 1. c. 4. n. 97.*

XVII. Sed necessum non est, ut huic Controversiæ inhæreamus diutius. Sit Status Imperii, sive non sit, parum hoc ad decisionem præsentis quæsitum conducet; An Rex Bohemiæ gaudeat Foro Austregarum? Nunquam enim concesserim consequentiam hanc: Q. non est Status Imperii, ille non gaudet Foro Austregarum. Nam sic inferre lice-

Respondetur rationi contraria.

Rex Bohemiæ etiam si Status non sit ab Austregis tamen non excluditur;

ret; Nobiles immediati non sunt Status Imperii, dum votum & sessionem in Comitibus non habent. Ergo non gaudent Foro Austregarum. Forum enim hoc non Statibus in universum concessum, vel tantum Statibus; Sed certis Imperii Ordinibus immediatis in Ordinat. Cameral. expressis. Ergo sequenti modo rectius formabimus ratiocinium: Quicumque non continetur inter Ordines in Ordinatione Camerali expressos, ille non gaudet Foro Austregarum; Atque jam si subsumpseris de Rege Bohemiarum, aperte negabo minorem; Hunc enim Electorum appellatione venire, nemo sanus dubitabit, ob expressum Caroli IV. in *A. B. t. 4.* decisum.

Resp. ad 2.

XVIII. Magis stringere videbatur altera dubitandi ratio in *Posit. 14.* adducta, quod Constitutionibus Imperii Rex Bohemiarum non teneatur; ut per consequens nec ad Forum Austregarum, per Constitutiones Imperii constitutum, sit admittendus. Sed & ad hanc rationem responsio ex præfatis dependebit. Singularis enim privilegii loco hoc Regi Bohemiarum concessum, quod nec in Comitibus comparere, nec per consequens Constitutionibus Imperii parere teneatur, *vid. A. B. t. 7. in fin. §. t. 8.* Jam vero quod favore alicujus constitutum, in odium ipsius detorqueri juris ratio non patitur *L. Quod favore §. C. de LL.* Quod tamen hoc casu contingeret, si Rex Bohemiarum neque in favorabilibus Constitutiones Imperii sibi applicare posset. Imò sic deterioris conditionis foret, quam reliqui Electores Seculares, qui Foro Austregarum gaudent, quos tamen Rex Bohemiarum & dignitate Regali & voto præcedit *A. B. tit. 3. §. zum Dritten* unde sine ratione dissentire videtur *Frider. Lent. de Privilegiat. instanc. c. 4. t. b. 30.*

An Rex Bohemiarum in

XIX Sed ne frustraneus videar, in Foro Austregarum Regi

Regi Bohemiæ tribuendo, relicto interim hujus Fori fundamento, quaestio hæc præjudicialis negligenda non videtur; An Rex Bohemiæ in Camera Imperiali conveniri possit? De hoc enim si non constiterit, otiosè de Foro Austregarum solliciti erimus; Nam si planè in Camera conveniri nequit, quid opus esset, eidem beneficium Austregarum adscribere velle; Hoc enim ad declinandum illius judicium in prima instantia tantum introductum. Et primò negandum hoc videbatur, ob solenne illud privilegium Regi Bohemiæ in *A. B. t. 8.* concessum; ubi tam jus de non appellando, quam de non evocando eidem indultum. Quicquid tamen hujus rei sit, connexio consequentiæ hujus laborare videtur; ille habet jus de non evocando & de non appellando, ergo in Camera Imperiali conveniri nequit. Instantiæ enim connexionis præfata vitium detegentes deficiunt minime. Reliqui Electores ad unum omnes in *A. B. t. 11.* eadem privilegia nacti fuere. Ipsos tamen Electores, hoc privilegio non attento, in Camera conveniri posse, consentiunt plerique, inter subditos Electorum & ipsos Electores distinguentes. Subditi quidem ob præfata Electorum privilegia in Camera conveniri nequeunt, nec extra territoria Electorum ad aliud forum evocari. Electores vero ipsi ab aliis conventi, in Camera sine dubio, Austregas enim hic interim sepono, Forum sortientur *Dominic. Arum. discurs. 5. ad A. B. Concl. 19. Thomas Michaël de Jurisdic. Concl. 26. lit. e.* Unde meritò ad Regem Bohemiæ inferre licebit, eundem licet privilegio quoad Subditos gaudeat, quoad personam propriam tamen, quia ad Ordines Imperii immediatos sine dubio referendus, in Camera Imperiali se sistere tenebitur, sicut hoc ex præjudicio aliquo Camerali colligit *Gerlac. Buxtorff. ad A. B. Concl. 88. in fin.*

*Camera
conveniri
possit?*

*Responde-
tur dubio.*

*Deciditur
affirmati-
vè.*

quem postea in hac opinione secutos video *Melch. Goldast de Regn. Bohem. lib. 4. c. 13. n. 11. Limn. de J. P. lib. 3. c. 8. n. 18. in not. Et ad A. B. c. 8. Observat. ult. Bernhard. Bertram de Comit. Imp. Rom. Germ. thes. 31. in fin. apud Arum. vol. 1. discurs. 9.* A quo non alienum est exemplum Ottonis IV. in Comitibus Noricis de Anno 1212. deponentis Regem Bohemiæ, & filium, qui Patrem Regem Bohemiæ coram Statibus Imperii accusaverat, in ejus locum surrogantis, referente *Christoph. Lebman. Chron. Spirens. lib. 5. c. 74. p. m. 575.* quod ipsum quoque Jurisdictionis Imperatoriæ in Regem Bohemiæ haud leve indicium est; quanquam modernum Regni Bohemiæ Statum ab illo, qui tunc temporis erat, haud parum differre, lubentissimus fatear.

Except.

*Nisi Rex
Bohemia
Austregas
Conventionales
haverit.*

XX. Si itaque alicui Electorum cum Rege Bohemiæ lis sit, non statim conveniendus Rex Bohemiæ in Camera foret, sed hic quoque ad privilegiatum Austregarum Forum, Electoribus generaliter indultum, provocare posset. Hoc tamen sub hac generali limitatione semper intellectum velim; nisi inter Regem Bohemiæ & Principem à quo lite pulsatur, Austregæ conventionales fuerint statuta, quarum in decidendis controversiis prior ratio habetur, quod jam superius dictum. Talis conventio adest inter Regem Bohemiæ & Serenissimos Marchiones Brandenburgicos, quæ cautum, quod lites seu controversiæ motæ inter Regem Bohemiæ & Domum Brandenburgicam coram Consiliariis ex utraque parte deputatis ventilari ac determinari debeant; quod refert *Michael Schiferer de Orig. & Potest. Elector. Concl. 69. apud Arum. vol. 1. Discurs. 18.*

*An Extra-
neus Prin-
cipem Im-
perii co-*

XXI. Caterum illud hoc casu negligendum minimè; an Status Imperii quos in prima Classe locavimus, hoc tantum Foro Austregarum gaudeant, si ab alio Imperii membro

con-

convenientur; an vero etiam si ab extraneo quodam Principe vel Rege, qui Imperio Romano non subiectus, lite pulsantur? Doctores hic quoque in diversa transire castra ad-
 verto. Aliqui existimant, extraneum seu extra Imperium constitutum, si Principem Imperii in jus vocare velit, rectè eundem in Camera Imperiali convenire posse: Pro quo corroborando hac utuntur ratione; Quod Austregæ sint stricti Juris, & propterea extra casum in ordinatione expressum non extendendæ, cujus sententiæ est *Matth. Stephan. de Jurisdic. lib. 2. P. 1. c. 3. memb. 3. n. 25. & seq. Petr. Frider. Mindan. de Proces. lib. 1. c. 17.* Aliam sententiam fovet. *Vultej. ad L. 1. C. ubi Senator vel Clariss. n. 44. & post eum Ludov. Gilhaus. Arbor. Jud. c. 1. P. 1. §. 8. n. 4. in fin.* existimans, quod extraneus non necesse habeat Principem Imperii convenire coram Camera Imperiali, sed coram Imp. utpote de jure communi Principis istius Judice ordinario; Nec habere Principem jus revocandi ad Forum Austregarum; cum extraneus ordinatione Imperii non teneatur. Ultramque hanc sententiam conjungit *Jlico Umm. de Proc. Diss. 4. Conclus. 9. thes. 44. in fin.* & vel in Camera, vel coram Imperatore processum instituendum esse, monet.

XXII. Non tamen hujus efficaciam sunt præfata opinio-
 nes, ut applausum mereantur. Prior enim sententia ratione nulla suffulta. Stricti juris enim Austregas esse, hoc in genere non admiserim; Potius latior è easdem mereri interpretationem, cum beneficium contineant existimaverim. *L. 3. ff. de Const. Princ.* Insuper in quavis Legum explicatio-
 ne non verba captanda, sed mens potissimum attendenda. *L. 17. ff. de LL.* quænam ratio scilicet moverit Legislatorem. Hæc vero in Foro Austregarum constituendo ea fuit; ne Principum Imperii causæ gravissimæ unius instantiæ peri-

nam Au-
 stregis con-
 venire te-
 neatur?

1. Opinio.

2. Opinio.

Responde-
 tur 1. Opini-
 onem.

*Camera
conveniri
possit?*

*Ad 2. Opi-
nionem*

*Decisio
controver-
sia.*

culo subiicerentur, de quo in Posit. 8. Atqui idem hoc mi-
litat in Extraneo litem adversus Imperii Principem mo-
vente; Ergo nec hic primæ instantiæ beneficium auferen-
dum. Ut taceam iniquum fore Extraneos actores pluribus
maclare privilegiis, quam indigenas, cum tamen pro his in-
digenatus favor militet maximopere. Vulteji opinio per-
inde nec ponderis multum sub se habet. Extraneum e-
nim Ordinatione Imperii non teneri largior facilis; Hoc
tamen si simpliciter quis asseruerit, manifesto falsum pro-
nunciabo. Non tenetur Ordinatione Imperii extraneus,
quatenus de eo vel constringendo vel obligando extraIm-
perium sermo vertitur. Tenetur tamen Ordinatione
Imperii quatenus eidem cum Cive Imperii negotium est.
Imo non hic de extraneo ad Ordinationes Imperii adstri-
cto, sed de Cive Imperii propter extraneum Foro suo non
privando, quæstio est.

XXIII. Hinc quomodo decidenda quæstio, fuit sua-
sponte. Scilicet Principi Imperii sive ab alio Imperii
Principe, sive ab extraneo Rege vel Principe conveniatur,
Forum Austregarum indistinctè concessum esse. Quam-
vis enim quo ad verbum hoc in Ordinatione Camerali non
reperiatur; Rationis tamen identitas hoc abunde evincit,
quæ hic certe non negligenda. Deinde verò, quia hic Ca-
sus Jure Camerali non expressus, sine dubio recurrendum
ad Jus Commune. Jure Communi autem tralatitium est,
Actorem sequi Forum rei *c. cum sit 8. X. de For. Compet.* quod
pluribus textibus & Auctoritatibus corroboratum vide a-
pud *Barbos. Locupl. lib. 1. c. 24. axiom. 6.* nec enim actoris con-
ditio forum rei ordinarium mutat. Quapropter & illu-
stris persona oppidani Judicis deflectere nequit Jurisdicti-
onem, si cum Cive illius Oppidi litigandum, quia Rei con-
venti

venti in Processibus potissima habetur ratio. Nec quoad
privatas personas distingui solet in judiciis: an actor ex ea-
dem Provincia sit, an vero extraneus; nihil enim hoc mu-
tat modum procedendi. Unde etiam Extraneus Actor
statuta particularia illius fori, ubi reus degit, detrectare
minime potest. Quorsum refero, quod in simili ferè re-
scripsit Imp. in *L. 1. C. ubi in rem act.* scilicet Jurisdictionis
formam, propterea, quod in alia provincia consistat au-
ctor, non debere immutari. Nil ergo rationis subesse,
video, quare non parili ratione Forum Austregarum sequi
teneatur Extraneus Princeps; Et quare Principum Imperii
conditio ob actoris extranei personam debeat immutari.
Martin. Rumelin. ad A. B. p. 2. Dissert. 1. in append. tb. 4. Schub-
bard. de Austreg. tb. 4. lit. a. Jacob Blum. Proc. Camer. tit 27. n. 53. sq.

XXIV. Dictum autem superius Posit. 9. Electores &
Principes indistinctè in Foro Austregarum conveniendos
esse, sive ab æqualis gradus ordine, sive inferioris conveni-
antur. Hinc dubitare subit; An idem obtineat si Civitas
municipalis, imo civis aliquis privatus ac rusticus Principem
convenire velit? Breviter sequentes ab invicem casus sepa-
randos putant; An præfata personæ proprium Principem,
cujus subditi sunt, in jus vocare velint; an Extraneum Prin-
cipem cui subjectæ non sunt. Hoc posteriori casu, sine du-
bio asserendum, Principem in Foro Austregarum conveni-
endum esse, quamvis enim hoc à Maximiliano Imperatore
in *Ordin. Cameral. de Anno 1495.* decisum non sit; Factum tamè
hoc in *Ordin. Cam. de Anno 1500 Rubric. Wie Bürger und Bau-*
ren gegen Fürsten und Fürstliche Rechte bekommen sollen/
ubi sancitur, quod Rustici ac Cives contra Principes, quibus
subjecti non sunt, pari modo procedere possint, quo Comi-
tibus ac Baronibus hoc permissum. Quod repetitum à Fer-
dinando

Ubi Prin-
ceps vel E-
lector à Ci-
vitate Pro-
vinciali
vel priva-
to sibi non
subdito cõ-
veniri de-
beat?

dinando I. in *Ordin. Camer. de Anno 1555. part. 2. tit. 4. §. fin.*
Jacob Blum. Proc. Cam. d. t. 27. n. 52. qui idem extendit ad Ju-
 dæum Principem, cui subjectus non est, convenientem
d. t. 27. n. 57.

*Ubi uerò
 Princeps à
 subdito
 suo conve-
 niendus?*

XXV. Aliud fortè dicendum videbatur, si subditus ali-
 quis vel Civitas Municipalis Principem suum convenire
 velit, quod scilicet eo casu subditus ad Forum Austregarum
 provocare non possit; Cum Jura Principi facultatem in
 propria causa judicandi permittant *L. 41. ff. de Hered. instit.*
§. Bald. ad d. L. Dn. Struv. Syntagm. Exerc. 4. thes. 56. Hillig. in
Donell. lib. 17. c. 2. lit. B. Sed quia hoc Principes regulariter
 facere non solent, præsertim cum honestius sit, aliis litis de-
 finitionem committere *Dn. Brunne man. Com. Cod. ad L. un-*
ne quis in sua casus jud. Veriorem existimamus sententiam,
 subditos hoc casu Principem in Foro Austregarum conve-
 nire posse, quod haud obscure probant verba *Ordinat. Ca-*
meral. p. 2. tit. 4. in fin. ubi expresse dicitur, und sollen solche
 Aufträge zc. auch mit den Bürgern Bauren und andern Un-
 terthanen gegen den Fürsten und Fürstmäßigen stat haben.
 Quæ verba aliam interpretationem commodè non admit-
 tunt, quam subditum proprium Principem convenire co-
 ram Austregis posse. Et hinc opinioni huic subscribunt *Dd.*
 communiter *Blum. Proc. Cam. d. t. 27. n. 52. Mynsing. Cent. 5. obs.*
1. n. 2. Gail. 1. obs. 1. n. 18. Wilhelm Roding Pandect. Cameral. lib. 1.
tit. 4. c. 3. pr. Petr. Frider. Mindan. de Process. lib. 1 c. 17. n. 9. Hart-
man Hartmanni lib. Obs. Pract. tit. 1. de Judic. Obs. 1. n. 8. Joach.
Schepliz ad Consuet. March. p. 2. tit. 4. §. 1. n. 6. quomodo ve-
 ro hoc casu procedendum, hic inquirere non vacat, cum
 suffecerit, Principem hoc casu coram Austregis conveniri
 posse.

*Principes
 etiam non*

XXVI. Hoc addo, parum referre, an Principes in Foro
 Austre-

Austregarum conveniendi Regentes sint, an non. Nam & his ad Forum Austregarum provocare licere, dubitandum non est: Primo quidem, ob Generalitem Ordinationis Cameralis, ubi non tantum Principum, sed & Principali dignitate fulgentium mentio fit; hoc vero ad Principes actu ipso imperantes restringere velle, verba vix paterentur. Deinde vero, quia Privilegium Austregarum non Patrimoniale sed personale est, id est, competit Principi, non quia hunc vel illum Principatum possidet, sed quia Princeps est. Ute a propter etiam Princeps Comitatum possidens, aut alia bona inferiora, nihilominus Foro Austregarum gaudet; cum in Germania plurimum tribuatur generi atque sanguini. *Petr. Frider. Mindan. de Process. lib. 1. c. 19. n. fin.* Nec infringit præfata, quod in *Ordin. Camer. p. 2. t. 2. §.* darauf dicitur; *Es sol der Kläger vier Regierende Chur Fürsten oder Fürsten oder Fürstmäßigen nennen* / quod enim hic de Principibus regentibus habetur, ultra suos terminos minime extendendum. Non enim in allegato loco Imp. Ferdin. sermo est de Principe conveniendo, sed de Principe in judicem eligendo, hic regens esse debet, non ille *Jac. Blum. Proc. Cam. d. 1. 27. n. 43. Georg. Schubhard de Austreg. tb. 3. lit. H.* Non tamen generaliter hoc intellectum velim, quod personale Austregarum Forum dicebam, hoc enim ad Principes seu personas seculares restringendum. In Ecclesiasticis alia ratio est; Hæ enim non intuitu personæ, sed ratione possessionum suarum capaces sunt Austregarum.

XXVII. Jam ad illos progrediendum, qui in secunda Classe Forum coram Austregis sortiuntur. Sunt autem hi Prælati, Comites, Barones, & Nobiles Imperii immediati. Per Prælatos autem intelligimus Abbates, Præpositos, & Abbatissas, Feuda ab Imperio possidentes, & ea propter Im-

D

perio

*regentes
in Foro Au
stregarum
conveni-
endi.*

*II. Classis
Ordinum
qui Foro
Austrega-
rum gau-
deant.*

perio immediatè subjectos: Qui enim mediatè Imperio subjecti sunt, principibus, in quorum territorio domicilia & possessiones habent, subsunt per *Ord. Camer. P. 2. t. 5. §. fin. Reinking. lib. 1. Class. 5. c. 10. n. 24.* Non tamen eos Abbates vel prælatos hic comprehendimus, qui ad principalem dignitatem eVecti *Gefurstete Aebte* / inter quos primo loco referri solet Abbas Fuldensis *Reinking. lib. 3. cl. 2. c. 3. n. 32.* alios vero, qui huc pertinent, ut Abbatem Hirschfeldensem, Murbacensem, Campidonensem &c. recenset *Paul. Matth. Webner. Thesaur. Pract. sub voce Stand des Reichs. Paurmeister de Jurisd. lib. 2. c. 1. n. 17.* Hi ipsi ergo quoad Forum Austregarum sine dubio primæ Classi adscribendi. Sed alios immediatos huc referimus, qui ad principalem dignitatem non eVecti. Et his prælatis annumerantur quoq; Commendatarii Provinciales immediati, qualis est Confluentinus zu Cobelenz item Alsatix & Burgundix die Land Commenthur der Balsey Elsas und Burgund *Reinking. d. c. 2. n. 42. Webner. d. l.* qui in sequentibus quoq; Comites & Barones immediate Imperio subjectos, & per consequens Foro Austregarum gaudentes recenset.

Quo casu
Ordinibus
in II. Clas-
se compe-
tant Au-
stregæ?

XXVIII. Cæterum quod ad secundam Classem attinet, non omni casu ad hanc relati Foro Austregarum gaudere videntur. Sed tres casus ab invicem separandi! Aut enim conveniuntur à sui Ordinis Viris aut à primi Ordinis, aut inferioribus Civitatibus scilicet vel aliis subditis mediatis. Prioribus duobus casibus Foro Austregarum gaudent, juxtâ modum procedendi in *Ordin. Cam. p. 2. t. 3. §. 5.* præscriptum. Ultimo vero casu cessat Forum Austregarum, dum in prima statim instantia in Camera conveniri possunt *Matth. Stephan. de jurisd. lib. 2. p. 1. c. 3. M. 3. n. 36.* Rationem hanc reddit *Stephan. d. l.* Quia hic casus in ordinat. Camerat.

Camerali, determinatus non est, hinc standum esse juri Communi. Aliam dat *Limneus de l. P. lib. 9. c. 5. n. 25.* quia Austregæ sunt Juris strictissimi & hinc ultra casum expressum non extendendæ; quam habet etiam *Frider. de proc. l. 1. c. 18. n. 5.* Agnoscit rationum varietatem *Georg. Schubhard. 1b. 4. lit. b.* hinc dicit, quod sufficiat ita constitutum esse. Sed exactius hoc perpendenti vix suffecerint præfata rationes. Quippe prima si admitteretur, facili negotio contrarium evincere liceret, semper Prælatos & Comites &c. coram Austregis conveniendos esse, cum Actor Jure Communi in genere sequatur forum rei; Forum autem Austregarum Prælati & Comitibus concessum! Ergo hic quoque indistinctè conveniendi, dum casus præsens nullibi in Ordinatione Camerali est expressus. Secunda ratio si admittenda, evinceret, nec Regem Bohemiæ ad Austregas admittendum. Imo hoc manifesto falsum redderet, quod Principem Imperii ab extraneo etiam in Foro Austregarum conveniendum esse, superius asserueram quia hic casus nullibi expressus *vid. posit. 22. & seq.* Tertiam Schubhardi opinionem, sufficere scilicet ita constitutum esse, facilius forsan admitterem, si modo quid statutum esset; Ast cum nulla hujus casus in Ordinat. Cam. decisio reperiat, dolemus, quod nihil constitutum sit. Unde etiam haud difficulter aliquis à nobis transitum in contrariæ Sententiæ castra impetraret. Scilicet & hoc casu Civem vel rusticum, si Comitem vel Baronem immediatum convenire velit, coram Austregis, non verò Camera hoc facere debere. Retinebimus tamen opinionem priorem in Praxi receptam, ac in Camera præjudiciis probatam, teste *Mynsing. cent. 1. obs. 89. Gail. lib. 1. obs. 1. n. 17. & 46. Frid. d. l.* Pro qua hæc ratio facere poterat, quod magis favendum

D 2, sit

sit illis qui in prima Classe constituti, quā his qui in secunda;
Et hoc ob illorum majorē dignitatē & præ eminentiā *d. l. n. 6.*

An Capitulum sede vacante gaudeat Foro Austregarū.
XXIX. Quomodo vero in Classe secunda pro varietate Actorum modus procedendi in Foro Austregarum se habeat, id propositi nostri non est, ut præsentī Disputatio-
ne examinemus; Potius dubium sequens circa secundam Classē moveri solitum, hic discutendum. An ob mortem Prælati vacans capitulum immediatum Foro Austregarum gaudeat? Negat hoc *Gail. 1. obs. 30. n. 3.* ex subjuncta ratione, quia Capitulum non est Status Imperii, quam sententiam etiam tuetur *Suanman lib. 1. obs. cam. 19.* Affirmativam tamen plures evincunt & rationes & Dd. Primo enim sede vacante Juris dictionem Episcopalem Capitulo competere, quæ compete-
bat Prælato adhuc in vivis existente prolixè probat *Nicol. Myler in addit. ad Mart. Rumelin. ad A. B. P. 2. D. 1. in append. tb. 3.* quorsum spectat *c. un. de Major. & obed. in 6.* Deinde vero Capitulum tale Sede vacante ad Comitiam vocatur, ac per suos Ablegatos comparens, ad sessionem admittitur, quod ex subscriptionibus Recessuum Imperii patet *Arum. de Comit. c. 4. n. 105. Paurmeist. de Jurisd. lib. 2. c. 9. n. 117. Blum. proc. Cam. t. 26. n. 46. Limn. de J. P. lib. 9. c. 5. Rumelin. ad A. B. d. l. Petr. Frider. lib. 1. de Process. c. 17. Illico Umm. disp. 4. ad Process. tb. 40. Arum. ad A. B. Discurs. 1. tb. 24.* Quid vero ad Gailii rationem pro contraria opinione propositam, reponendum, ex illis, quæ thes. XVII dicta, abunde patescit.

De Nobilibus immediatis.

XXX. De Nobilibus Imperii immediatis dubitari adhuc posset? sed otiosum fuerit contra manifestum textum in Ord. Cam. disputare; ubi expresse Forum Austregarum illis perinde, ut Comitibus & Baronibus indultum. Dicuntur autem Nobiles immediati illi, qui neminem Imperii Principum, sed solum Imper. agnoscunt superiorem, so

dem Reich ohne Mittel / und keinen andern Fürsten oder Herrn unterworffen *Recess. Imper. de Anno 1542. §. der gleichen. Cujus generis Nobiles reperiuntur in Suevia Franconia & ad tractum Rheni; die Fränkische Schwäbische Rheinische Ritterschafft qui ob hanc causam etiam appellari solent freye von Adel / oder freye Ritterschafft. De quo vid. Besold. Thesaur. Pract. sub verb. Freye Reichs Ritterschafft. Et hos ipsos Nobiles aliqui Statibus Imperii annumerare volunt, præsertim cum ex A. B. in fin. Procem. pateat, Nobiles etiam Comitibus Noribergensibus interfuisse, de quo Gerlac Buxtorff. ad A. B. Concl. §. tit. C. Hodie tamen certum eos ad Comitiam amplius non vocari, nec Statibus Imperii propriè sic dictis accenseri. Reinking. de R. S. & E. lib. 1. class. §. c. 10. n. 8. & 13. Josias Nolden de Stat. Nobil. Civil. c. 16. n. 150. Non tamen ea propter Foro Austregarum privandi, quia immediati sunt, & tenor Constitutionis Imp. in Ord. Cam. pro ipsis militat expresse.*

XXXI. Jam quoad tertiam Ordinum Imperii Classem *III. Classis* paucis videbimus: An Civitates Imperiales ad privile- *An Civitates Imperiales ad privile-* giatum hoc Austregarum Forum sint admittendæ? Quod *tes Imperial. Fori Austregarum participes sint?* externo obtutu affirmari poterat; Primo enim in *Ord. Cam. p. 2. §. 4.* in ipso rubro Civitatum mentio fit, quod idem in nigro statim ab initio repetitur, die von Adel oder Städt. *Pro affirmativa.* Secundo hoc vel maxime affirmativam evincere valebit, quod Civitates Imperiales non tantum sint immediati, sed & Statibus Imperii annumerentur, ex ratione evidenti, quia votum & sessionem in comitiis habent; sicut hoc subscriptiones Recessum Imperii abunde probant; Imò Civitates sub hac formula mit und neben allen andern Ständen helffen handeln / rathschlagen und schliessen ad Comitiam vocari testatur *Heinric. Bruning. de var. Universitat. Spec. Concl. 18.*

Ex hoc autem Comitiorum jure inducitur quasi possessio Status Imperii *Andr. Knichen de Jure Territor. c. 3. n. 164.* Hinc Jura territorialia perinde quoad suum territorium, quam princeps Imperii quoad suum principatum, exercent. *Thom. Michael de Jurisdic. Concl. 44. lit. G. Gail. 2. Obs. 57. n. 7.* Quod uberius deducit *Bruning. d. loc. Concl. 19.* Si ergo Status Imperii sunt, non minori reliquis Statibus jure etiam quoad Austregarum Forum gaudere debebunt. Imò si Nobilibus immediatis hoc Forum conceditur, ratio quare Civitatibus idem denegandum, non apparet.

*Deciditur
negative.*

XXXII. Vix tamen suffecerint præfata rationes pro Foro Austregarum Civitatibus Imperialibus tribuendo; Dum enim Privilegiatum hoc forum est, illis competit, qui Privilegio comprehensi. Atqui Civitatum Imperialium nullibi mentio fit in Ordinat. Cam. merito E. ab hoc privilegiato foro excluduntur. Nec facit quicquam locus antea allegatus *O. C. P. 2. t. 4.* ibi enim non hac intentione Civitatum mentio facta, quasi iisdem Forum Austregarum concessum, sed sermo ibi est de Civitatibus, alios, Principes scil. Comitesve convenientibus, quod actionem in Foro Austregarum instituere debeant: De Civitatibus vero convenientibus inibi nihil dispositum. Deinde parum movet, quod Statibus Imperii annumerentur Civitates Imperiales. Connectionis enim ratio semper nobis suspecta visa fuit. Est Status Imperii, ergo gaudet Foro Austregarum; quod jam superius *Thes. XVII.* probatum. Unde *Dd.* ad unum fere omnes Forum Austregarum Civitatibus denegant, & easdem in Camera statim conveniri debere asserunt. *Reinking. de R. S. & E. lib. 2. Class. 2. c. 16. n. 12. Matth. Stephan. de Jurisdic. lib. 2. P. 1. c. 3. membr. 3. n. 37. Ilco Umm. de Process. Diss. 4. th. 48.* Except. in *si illis specialim concessum.* *Ex-* *ceptim concessum.* *ceptiendæ tamen utiq; sunt illæ Civitates, quibus speciali Privilegio*

vilegio Austregarum Forum indultum, quod Privilegium si ab ipsis probatum fuerit, nam non præsumitur, utiq; Cameræ jurisdictionem tamdiu deflectere possunt, donec coram Austregis res fuerit ventilata. Inter has Civitates referuntur Noriberga, Argentina, Ratisbona, Suinfurtum, & aliæ quas recenset *Ulm. d. tb. 48. Limn. d. J. P. l. 9. c. 5. n. 16. Frider. lib. 1. de Process. c. 19. n. 21.* Quarum Civitatum privilegia integra hoc nomine concessa fere omnia recenset *Paul. Matth. Webner. Tract. de mod. appell. in Camer. c. 7.*

XXXIII. Hæc de Ordinibus Austregarū Forum ut competens agnoscentibus dicta sufficiant. paucis subiiciendum; An omnes causæ Statuum in Foro hoc privilegiato ventilari possint? In Constitutionibus Imperii sigillatim hæc quæstio determinata non est, sed potius generaliter in *Ordin. Camer. P. 2. t. 2. pr.* dicitur; *umb Spruch und Forderung/ die einer zum andern hat/ oder gewünne.* Ex quo generalem hanc Regulam format *Limn. de I. P. lib. 9. c. 5. n. 60.* Immediatum, cui Jus Austregarum datum est, in omnibus causis conveniendum esse in prima instantia coram Austregarum Judicibus nisi expressæ quædam causæ reperiantur exceptæ. Non tamen peccaverim, si huic generali Regulæ restrictionem sequentem addiderim, scilicet in omnibus causis civilibus. Vix enim laxiorem interpretationem admittunt voces illæ *Spruch und Forderung* ut hinc merito ad has solas restringendæ

*Causa que
in foro
Austrega-
rum ven-
tilanda.*

XXXIV. Unde statim Controversa resultat quæstio; An etiam causæ Criminales ad Forum Austregarum spectent? sive an Princeps delinquens coram Austregis sit conveniendus? Affirmat hoc *Limn. d. c. 5. n. 36.* & quos pro sua sententia inibi citat. Sed pro contraria opinione nec Autores desunt nec rationes. Eandem enim defendunt *Reinking de R. S. & E. lib. 2. class. 2. c. 16. n. 24.*

*An causa
criminales
ad Austre-
gas spe-
ctent?*

Ruland. de Commiss. P. 1. lib. 2. c. 3. Schubhard. de Austreg. th. 5. Lit. A. Rumelin. ad A. B. P. 2. dissert. 1. in append. thes. 5. Rationes vero hæc potissimum sunt (1.) Quia causæ Criminales specialem requirunt concessionem *L. 1. ff. de off. ei. cui mand. Jurisd.* (2.) Quia hic cessat ratio Austregarum inductiva, cum in criminalibus appellatio ad Cameram non permittatur. *per Recept. Imper. Augustanum de Anno 1530 Sicut als jetzt etliche Zeit hero.*

Responde- XXXV. Sed quia neutra prædictarum rationum Dn.
tur Lim- Limnæo sufficit, dum utramque rationibus contrariis in-
neo dis- fringit; videndum quid regectionis loco responsionibus
sentienti. Limnæi, pace tamen Tanti Viri, opponi possit. Primam
rationem negat propterea (1.) quia concessio genere, sin-
gularæ quoque causarum species concessæ præsumantur. Er-
go dum generaliter Jurisdictio Austregis concessa; Crimi-
nalis quoque per consequens concessa erit. (2.) Ad *L. 1. ff. de off. ex cui mand. jurisd.* respond. ibi de mandata, non da-
ta jurisdictione sermonem esse, ergo huc referri minime
posse. (3.) Insuper dubium non esse, Imp. Criminales ju-
risdictionem transferre potuisse, ut hinc tantum volun-
tatis quæstio inde resultet; An per Ord. Cam. in Austregas
videatur transtulisse, & hoc ob generalitatem verius videri.
Sed quod primum attinet, concessio genere, sin-
gularæ species concessæ intelliguntur; hoc restringen-
dum ad eas species, quæ peræque sub genere continen-
tur; jam verò merum Imperium Jure Civili species
jurisdictionis propriè acceptæ non est; Sed est quid Juris-
dictioni cohærens *Dn. Habn. ad Wesemb. tit. de jurisdic. n. in 7. fin.* Hinc facile hic admitti potest exceptio. Dixeris forte,
atqui hodie tamen merum Imperium cum omni-moda Ju-
risdictione alicui concessa transire *Habn. d. l. p. 263.* Nego
tamen Austregis omni-modam jurisdictionem esse con-
cessam

cessam; verba enim die Spruch und Forderung so einer zum andern hat / non involvere omnimodam jurisdictionem certum est, nec vix aliis, nisi Civilibus Causis applicabuntur; In Criminali enim causa non privatum interesse persequimur, non quod quisq; alteri debet, sed quod quisque Reip. debet, ob publicum illud interesse de vindicandis delictis. Hoc verò publicum interesse comprehensum velle zu denen Sprüchen und Forderungen / so einer zum andern hat / proprietates verborum vix admitteret. Unde eo casu non facile contradicerem, si Princeps ex delicto Civiliter conveniendus foret, quod hæc actio coram Austregis sit instituenda. Hic enim de interesse privato sermo verteretur, nec mero imperio talis cognitio adscribenda.

XXXVI. Quod verò *Dn. Limnæus ad L. 1. ff. de off. ex cui mand. Jurisd.* respondet, eandem de mandata Jurisdictione loqui, facile largior: Eandem tamen ea propter hic allegari non posse, vix concesserim. Argumentum enim certissimum ex *d. L.* formare licet: Quæcunq; speciali constitutione Principum tribuuntur, illa sub generali Jurisdictionis concessione vel datione non veniunt. Atq; subsumo ex præfata Lege; Merum Imperium ex speciali Constitutione Principis tribuitur; Ergo sub generali Jurisdictionis concessione non veniet. Majorem commode negari posse non puto; Opposita enim hæc ipsa sunt; speciali Principis concessione conferri debere; Et sub generali concessione venire. Quapropter illo præsupposito, hoc sine dubio negandum. Minorem verò apprime probat Lex allegata; de quacunq; enim Jurisdictione ea explicetur, hoc tamen inde stat immotum, speciali concessione quoad omnem illum, qui mero Imperio uti velit, opus esse. Quod verò tertio *Dn. Limnæus* respondet, hic voluntatis esse quæstionē, facile

Limnæi
responsio
ad L. 1. ff. de
off. ei. cui
mand. I-
dict. exa-
minatur.

E

facile

facile concedimus. Eam voluntatem vero per verba hæc indefinita in Ordinat. Cam. expressa certam esse, utiq; negamus, sicut hoc ex iis quæ thesi præcedente dicta sunt, evidens est.

*Causas ad
Cameram
spectantes,
tantum co-
ram Austre-
gis venti-
lari debe-
re ostendi-
sur.*

XXXVII. Ad alteram negantium rationem Posit. 34. adductam respondet Dn. Limnæus, primò negando, rationem inductivam Austregarum esse, ut Principum Imperii causæ in pluribus instantiis ventilari possint, sed de hoc jam superius dictum. Deinde dicit, nec hoc universale esse, quod coram Austregis eæ tantum causæ ventilentur, quæ per appellationem ad Cameram devolvi possunt; cum nõ indistincte ab Austregis ad Cameram appelletur; quod probare nititur ex *Ord. Cam. P. 2. tit. 2. §. darauff junct. d. p. 2. tit. 28.* Sed ex his textibus nihil probatur, potius in *d. t. 2. §. darauff* indistincte ad Cameram Imperialem ab Austregis conceditur appellatio; Et quamvis Imp. in d. §. semet remittat ad *P. 2. O. C. t. 28.* inde tamen nihil aliud colligere licebit; quam toties appellationem esse permissam ab Austregis, quoties causæ levitas, vel summæ petitæ quantitas eandem non repudiaverit, de quo in *d. t. 28. §. und sonderlich.* Ut inde meritò firmo talo stet propositio: De qua causa non ob negotii levitatem, sed ob negotii qualitatem Camera per appellationem non cognoscit, illa nec coram Austregis ventilanda. Nam quare Austregas beneficium primæ instantiæ vocaremus, si secunda instantia nulla adesset. Er. in causis criminalibus prima instantia non est opus, cum Camera de iisdem non cognoscat in instantia secunda.

*Probatur
ulterius o-
pinio Posit.
34. propo-
sita.*

XXXIIX. Et pro hac ipsa decisione negativa uberius comprobanda haud leve argumentum deduci potest ex *O. C. p. 2. t. 2. princ.* ubi statuitur, quod si Principum aliqui Austregas Conventionales habeant, coram his litem determinare

nare debeant; His vero si destituantur, demum ad Austregas privilegiatas recurrendum esse. Si itaque causa Criminalis ad Austregas spectat, sequitur, quod ea etiam in Foro Austregarum Conventionalium ventilari debeat; cujus propositionis connexio abunde patet ex O. C., cum in conveniendis Principibus prior Conventionalium Austregarum ratio habeatur. Atqui falsum est posterius; Ergo & prius. Probo subsumptum; quia Austregæ Conventionales à Judicio compromisso vel arbitrio parum aut nihil differunt, prout supra evictum th. VI. Jam verò de causis Criminalibus compromitti non posse & Juribus & Doctoribus probata opinio est, per *L. 32. §. 6. ff. de Recept. arbitr. Dn. Struv. Syntagm. Exerc. 8. th. 100. Petr. Gregor. Thelof. lib. 47. c. 39. n. 9. Donnell. lib. 28. c. 10. lit. g.* Coeterum ubi vero Princeps delinquens conveniendus, id explicuisse uti hujus loci non est, ita nec paginarum angustia permittit; Cui volupe est, legat hac de re *Rumelin ad A. B. P. 2. Dissert. 1. in append. th. 2. & ibi Nicol. Myler. in addit. lit. e.* & quos inibi citatos videbit.

XXXIX. Sed quid de Causa matrimoniali inter Principes Imperii agitata, annon & hæc coram Austregis ventilari debeat? Doctores ut in præcedenti, sicut & in hac Controversia secessum faciunt ab invicem. Forum Austregarum & in hac causa matrimoniali competens esse asserit *Dn. Limn. de J. P. l. 4. c. 8. n. 96. Illico lmm de Process. D. 4. th. 10. n. 52. Petr. Frider. de proc. l. 1. c. 10. n. 4.* Rationem potissimam collocant in Generalitate Constitutionis Austregarum. Sed eadem responsio, quæ in præcedenti quæstione data, hic quoque repetenda. Hoc confitentur plerique, Cameram quoad causas matrimoniales fundatam Jurisdictionem non habere; Hinc causas matrimoniales inibi rejectas esse testatur *Petr. Denais, de Jur. Cam. tit. 187. Limn. d. l. n. 91.*

*An Causa
matrimo-
niales ad
Austregas
spectent?*

d. l. n. 91. Deinde hoc negare nemo valuerit, Imp. Maximiliano, & Ferdinando Austregarum Constitutionibus ex opinione illius seculi facultatem judicandi in Causis Matrimonialibus (quia causa Matrimonialis ut Spiritualis, pro qua Jure Canonico habetur, ad Ecclesiasticos Judices spectabat) non competiisse; non itaq; quod Juris ipsi non habuere, in Judices Austregarum transtulisse præsumuntur. Unde hoc facilè liquet, Causas Matrimoniales in Foro Austregarum ventilandas non esse; quam sententiam ut veritatem tuetur *Reinking. de R. S. & E. l. 3. Class. 1. c. 10. n. 34. Schubhard d. th. 5. in fin.*

An Causæ
Feudales
huc spe-
ctent?

XL. Ultimo loco de Causis Feudalibus dubitatio incidit, an hæ quoque in Foro Austregarum ventilandæ? De Feudis majoribus Principatu, Ducatu, Comitatu res decisa est in *O. C. P. 2. t. 7.* ubi disponitur, quod de eiusmodi litibus solus Imp. vel eo absente Rex Romanorum judicare debeat, de quo *Gail. 1. obs. 1. n. 31.* Sæpius tamen ad has causas decidendas Principes Imperii adhiberi solent *Dn. Struv. Syntagm. Jur. Feud. c. 16. th. 5. n. 3.* An autem hoc necessitatis sit, ut adhibeantur Principes Imperii, an spontaneæ voluntatis: dissentiunt Dd. Illud asserit *Limneus d. I. P. l. 2. c. 9. n. 32. & 55.* Hoc vero defendit *Arum. Discurs. 3. ad A. B. th. 41. Carpzov. de Leg. Reg. German. c. 9. Sect. 12. n. 27. Reinking. de R. S. & E. lib 1. cl. 4. c. 14.* quod forte verius existimamus, ob textum in *O. C. P. 2. t. 7.* sed hoc hujus loci non est, Si verò de minoribus Feudis controversia occurrat, nec sic in Foro Austregarum res decidenda erit, sed potius ad pares Curia negotii decisio deferenda, quippe qui ex speciali Juris Feudalis dispositione in tali causa judicandi facultatem sibi concessam habent *2. F. 16. 39. S. si inter. & 2. F. 46. vid. Dn. Struv. d. c. 16. th. 6.* unde Dd. communiter ferè consentiunt, causas Feudales in Foro Austregarum ventilandas non esse *Heinric. à Rosent. d. feud. c. 12. Concl. 1. n. 27. Gail. lib. 1. obs. 1. n. 54. Struv. d. c. 16. th. 5. n. 5. Limn. de I. P. l. 9. c. 5. n. 76.*

TANTUM!

S. D. G.

Kf 888

ULB Halle
005 368 782

3

W 17

8

QVOD BENE VORTAT!
DISPUTATIO JURIS PUBLICI
DE
FORO AUSTRE-
GARUM

QUAM
CLEMENTISSIMO NUMINE ANNUENTE
AUCTORITATE
MAGNIFICI JCTORUM ORDINIS
IN
CELEBERRIMA ACADEMIA BRANDENBURGICA
PRÆSIDE
VIRO CONSULTISSIMO ET EXCELLENTISSIMO
DN. SAMUELE STRYKIO,
J.U.D. ET NOVELLAR. PROF. PUBL.
DN. PATRONO AC PRÆCEPTORE SUO SUBMISSO
ANIMI CULTU PROSEQUENDO
IN
AUDITORIO JCTORUM
IPS. NON. MAII
A.O.R. cl^o l^oc LXIIX.
HORIS SOLITIS
PUBLICO PLACIDOQ. ERUDITORUM EXAMINI
SUBMITTIT
WOLFGANGUS CHRISTOPHORUS QUETZ
HALA - SAXO.
FRANCOFURTI AD VIADRUM:
TYPIS JOHANNIS ERNESTI ACAD. TYPOGR.